

## Arrest

**nr. 313 607 van 27 september 2024**  
**in de zaak RvV X / IV**

**Inzake: X**

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DE WOLF**  
**Louizalaan 54/3de verd.**  
**1050 BRUSSEL**

**tegen:**

**de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen**

### **DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 26 april 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 maart 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 juli 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat P. DE WOLF.

### **WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**

#### **1. Over de gegevens van de zaak**

1.1. Verzoekster, die verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 1 januari 2022, dient op 3 januari 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoekster op 17 februari 2022 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoekster gehoord wordt op 8 februari 2024.

1.3. Op 29 maart 2024 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 29 maart 2024 en luidt als volgt:

#### **“A. Feitenrelaas**

*U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Habergedir-clan te behoren. U verklaart geboren te zijn op [...] in het dorp Kurtunwarey gelegen in het gelijknamige district in de provincie Lower Shabelle waar u woonde tot uw vertrek naar Europa.*

*In 2011 huwde u met [A.A.A.]. U was huisvrouw en uw echtgenoot was chauffeur. Hij vervoerde passagiers en eten naar en van Mogadishu. Op 11 december 2021 werd u gearresteerd door Al-Shabaab bij een burenruzie. De volgende dag werd u echter terug vrijgelaten omdat u geen aandeel hebt gehad in de ruzie. Op 13 december 2021 ging u uw tante langs moederszijde, die een theehuis had in Bulo Mareer, bezoeken. Toen u terug naar huis wilde keren werd u, aan de "autostopplaats", gearresteerd door twee leden van Al-Shabaab. U werd er van verdacht een spion te zijn die werk voor de Somalische overheid omdat u het theehuis van uw tante had bezocht waar het overheidspersoneel klant was. De tweede dag van uw arrestatie kreeg u te horen dat u ter dood veroordeeld was en dat de executie zou plaatsvinden op 16 december 2021. Op 15 december kreeg een meisje in de gevangenis een epilepsieaanval. De leden van Al-Shabaab waren het lot van het meisje buiten aan het bespreken toen er plots iemand de deur opendeed en in het rond begon te schieten. Op dat moment kreeg u de kans om, samen met een ander meisje, te ontsnappen. Jullie liepen naar de grote weg waar er een auto gestopt is die jullie naar Bulo Mareer heeft gebracht. U bracht uw tante op de hoogte van uw problemen en zij besloot u twee dagen later naar Kenia te sturen. Eind december 2021 verliet u Kenia en reisde via onbekende landen naar België. U kwam aan in België op 1 januari 2022 en diende een verzoek om internationale bescherming in op 3 januari 2022. Op 4 april 2022 beviel u in België van uw dochter [M.A.S.]. Eind 2022 slaagde u erin om uw echtgenoot op te sporen. Hij leeft tot op heden ondergedoken in Mogadishu en ontvangt bedreigingen van Al-Shabaab omdat u het land hebt verlaten.*

*Ter staving van uw verzoek legde u twee medische attesten voor.*

*Bij terugkeer vreest u gedood te worden door Al-Shabaab.*

## **B. Motivering**

*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.*

*Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

*Hoewel u aan het initiatief ligt van deze asielprocedure en hoewel u de enige ontvanger van deze beslissing bent, werd uw dochter [S.] uitdrukkelijk en integraal betrokken bij uw verzoek. Op 19 februari 2024 werd een document toegevoegd waaruit blijkt dat zij de asielprocedure van haar moeder volgt. Tijdens het persoonlijk onderhoud van 8 februari 2024 vermeldde u het risico, wat haar betreft, op vrouwelijke genitale verminking.*

*Na een volledig onderzoek van uw administratieve dossier meent het Commissariaat-generaal dat het nodig is, afzonderlijke beslissingen voor u en voor uw minderjarige dochters te nemen omdat het specifieke elementen vaststelt die dit rechtvaardigen.*

*Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.*

*Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats **uw verantwoordelijkheid en plicht** om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van het verzoek met de verzoeker dient samen te werken.*

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM erop dat een **verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen**. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **uw volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en **plaats(en) van eerder verblijf**, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS, p. 3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Om te beginnen moet er vastgesteld worden dat u geen zicht geeft op de levensomstandigheden van uw echtgenoot, die volgens uw verklaringen, momenteel al twee jaar in Mogadishu verblijft. U gevraagd waar uw echtgenoot verblijft in Mogadishu stelt u dat hij van de ene plaats naar de andere gaat omdat hij bedreigd wordt door Al-Shabaab omwille van uw problemen. U gevraagd hoe hij voorziet in zijn levensonderhoud antwoordt u dat u het niet weet. Hij eet bij "andere" mensen. U gevraagd bij wie hij verblijft in Mogadishu antwoordt u dat hij u dit niet heeft verteld. Hij enige wat hij heeft gezegd is dat hij telkens ergens anders slaapt. U gevraagd om de hoeveel tijd hij van verblijfsplaats verandert, antwoordt u dat u hem niet dagelijks spreekt maar slechts 1 keer per maand of om de twee maanden, wat geen antwoord is op de gestelde vraag. Tevens voegt u daaraan toe dat zelfs indien hij u verteld had waar hij verbleef u de plaatsen niet zou hebben kunnen onthouden omdat u ze niet kent (CGVS, p. 7). Deze verklaringen overtuigen echter niet. Het lijkt onwaarschijnlijk dat uw gesprekken met uw echtgenoot zodanig oppervlakkig zouden verlopen. Er kan redelijkerwijs verwacht worden dat u zich meer zou bekommeren om het lot van uw echtgenoot, die volgens uw verklaringen ondergedoken moet leven omwille van problemen die u zou gekend hebben met Al-Shabaab.

Verder kunnen er ook vraagtekens geplaatst worden bij de omstandigheden van uw vertrek. U stelt dat uw echtgenoot niet aanwezig was in het dorp op het moment dat u bent vertrokken en daarna ook niet meer is teruggekeerd. Tevens verklaart dat u sinds uw vertrek tot eind 2022 geen contact meer hebt gehad met hem. U gevraagd naar de reden antwoordt u dat u hem hebt proberen op te sporen maar dat zowel zijn telefoon als de telefoon van zijn moeder uitgeschakeld waren. Uiteindelijk vond u het nummer van een jongen die jullie beiden goed kenden en hij gaf u het nieuw telefoonnummer van uw echtgenoot (CGVS, p. 20). Deze verklaringen overtuigen echter evenmin. Er kan namelijk redelijkerwijs verwacht kan uw echtgenoot zich meer bekommerd zou hebben om het lot van zijn kinderen die nog steeds in Kurtunwarey waren bij zijn ouders – waarmee u bovendien tot op heden in contact staat - en zijn echtgenote en die het land is moeten ontvluchten en jullie zou hebben proberen opsporen (CGVS, p. 6, 8 – 9).

Verder werd er ook vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden daar deze van essentieel belang zijn voor het onderzoek

naar de nood aan internationale bescherming. Het is immers de reële verblijfplaats in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie en/of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

Vooreerst wordt uw geloofwaardigheid betreffende uw beweerde regio van herkomst op fundamentele wijze ondermijnd omwille van uw gebrekkige clankennis. U gevraagd naar de clansamenstelling in Kurtunwarey verklaart u dat de meeste inwoners tot de Jido-clan behoren, maar dat er ook Biyomaal, Hawiye en Jareer wonen. U gevraagd om meer te vertellen over de Jido-clan antwoordt u dat ze Maay spreken, vooral in Lower Shabelle wonen en “Digil en Mirifle” zijn. U gevraagd wat u bedoelt met “ze zijn Digil en Mirifle” antwoordt u dat er veel clans behoren tot de Digil en Mirifle zoals Jareer, Laysan, Rahanweyn, Jido, Tunni en Biyomaal. U gevraagd of al de clans die u net heeft opgenoemd tot de Digil en Mirifle behoren antwoordt u bevestigend. Verder verklaart u ook nog dat de Jido-clan en de Jareer tot de Mirifle behoren en de Biyomaal tot de Digil (CGVS, p. 6 en 7). U gevraagd wat u weet over de Biyomaal-clan wijzigt u uw eerdere verklaring en stelt dat ze tot de Dir behoren en in Lower Shabelle vechten met de Habergedir-clan, waartoe u behoort. U gevraagd of u subclans kent van de Biyomaal antwoordt u ontkennend (CGVS, p. 21). Deze verklaringen zijn echter niet volledig correct. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de Jido – die volgens u de meerderheid vormt in uw dorp – niet tot Mirifle behoort maar tot de Digil. Verder moet er ook nog vastgesteld worden dat de Biyomaal en de Jareer noch tot de Digil noch tot de Mirifle behoren. De Jareer is namelijk een Bantu-minderheidsgroep en de Biyomaal is een subclan van de Dir en is niet geaffilieerd met de Digil en Mirifle, die subclans zijn van de Rahanweyn. Tot slot is het ook opmerkelijk dat u geen enkele subclan van de Biyomaal kent.

Aangezien het clansysteem een cruciale rol speelt in de Somalische context en u verklaart 26 jaar in Somalië te hebben gewoond kan er redelijkerwijs van u verwacht worden dat u vertrouwd bent met de onderverdeling van de subclans die woonachtig zijn in uw regio. Het clansysteem domineert namelijk de samenleving, de economie en de politiek in Somalië. Daarnaast is het clansysteem niet enkel een middel om u te identificeren maar ook een manier van leven die doorsijpelt op alle levensdomeinen en bepaalt het uw positie in de samenleving.

Wat betreft uw verklaringen aangaande de socio-politieke situatie, de strijdende partijen en de veiligheidsincidenten in uw beweerde regio van herkomst kan het CGVS zich niet ontdoen van de bedenking dat het opmerkelijk is dat iemand die verklaart nooit naar school te zijn geweest erin slaagt deze concrete informatie op chronologische manier te vertellen en correct te situeren in de tijd (CGVS, p. 10). Dit doet vermoeden dat u hoger opgeleid bent dan u beweert. Bovendien moet het CGVS ook vaststellen dat alle verklaringen die u aflegde aangaande de veiligheidssituatie en incidenten in uw regio van herkomst bijna identiek zijn aan de inhoud van nieuwsartikels die hierover op het internet konden teruggevonden worden. Dit wijst op een ingestudeerd karakter van uw verklaringen. Aangezien u beweert ter plekke aanwezig te zijn geweest op het moment van de gebeurtenissen kunnen er echter meer doorleefde verklaringen verwacht worden van u. Daarnaast kan er ook verwacht worden dat u persoonlijke ervaringen zou delen, wat ook niet het geval blijkt te zijn.

Bijkomend moet er ook vastgesteld worden dat uw verklaringen niet volledig correct zijn. U beweert echter ten onrechte dat de overheid enkel in 2014-2015 en 2020 in het dorp is geweest (CGVS, p. 12 en 13). Uit de ACLEDdatabank blijkt namelijk dat Somalische troepen in samenwerking met AMISOM in februari 2018 verschillende basissen van Al-Shabaab, in Kurtunwarey, dat een bolwerk is van Al-Shabaab, binnenvielen en deze ook vernield hebben.

Verder moet er ook vastgesteld worden dat er zich ook nog andere noemenswaardige gebeurtenissen hebben afgespeeld in het dorp Kurtunwarey waarvan u niet op de hoogte lijkt te zijn. U weet dat er op 16 augustus 2020 vier leden van Al-Shabaab gedood werden in uw dorp (CGVS, p. 12). U gevraagd of er nog andere leden van Al-Shabaab zijn gedood in uw dorp antwoordt u ontkennend (CGVS, p. 13). Dit is echter niet correct. Op 2 januari 2015 werd er namelijk een nieuwsbericht gepubliceerd waarin staat dat regeringstroepen de Al-Shabaab-militant [I.F.] en vier mannen die hem escorteerden hebben gedood in Kurtunwarey. Op 18 juni 2018 werd er nog een nieuwsbericht gepubliceerd waarin staat dat de Somalische troepen in samenwerking met de Amerikaanse troepen 12 Al-Shabaab-militanten, waaronder twee commandanten en [A.D.], de zoon van de leider van Al-Shabaab, hebben gedood. U gevraagd naar [A.D.] lijkt u over hem nog nooit gehoord te hebben. U verder gevraagd of er ooit aanslagen zijn geweest in uw dorp antwoordt u ontkennend. U specifiek gevraagd naar luchtaanvallen antwoordt u dat er in augustus 2020 een drone-aanval is geweest in het nabijgelegen dorp, Garow Laay [Garawlay]. Uit de informatie waarover het CGVS blijkt dat er weldegelijk een luchtaanval is uitgevoerd op deze datum in de omgeving van de stad Kurtunwarey. U gevraagd of er nog andere luchtaanvallen zijn geweest in uw regio antwoordt u ontkennend

(CGVS, p. 14). Deze verklaring is niet correct. De ACLED-databank registreerde namelijk in januari 2021 een luchtaanval in uw dorp waarbij radiozender Al Andalus van Al-Shabaab vernietigd werd. Aangaande deze verklaringen moet er ook opgemerkt worden dat het opmerkelijk is dat u geen weet hebt van de luchtaanval die werd uitgevoerd in uw dorp maar wel van een luchtaanval die heeft plaatsgevonden in een nabijgelegen dorp.

Voorts moet er ook vastgesteld worden dat u niet doorleefd kan vertellen over de periodes van droogte waarvan u verklaart dat ze een grote impact hebben gehad op uw leven (CGVS, p. 16). U gevraagd hoelang de droogte van 2011, waarvan u verklaart dat het de ergste droogte was, heeft geduurd antwoordt u dat de droogte is begonnen in juni 2011 en geduurd heeft tot eind 2012. U gevraagd of er voedselhulp werd geboden antwoordt u dat Al-Shabaab de hulp van humanitaire organisaties geweigerd had, maar dat ze wel handelaars toelieten om voedsel uit te delen. Even later verklaart u dan weer dat u niet zeker weet of het handelaars waren. Het waren Somaliërs en misschien waren ze toch lid van een humanitaire organisatie. U gevraagd om meer te vertellen over de voedselbedeling tijdens de droogte van 2011-2012 antwoordt u dat mensen naar een groot plein moesten komen, in de rij moesten staan en dan voedsel ontvingen. U gevraagd of er voedselhulp werd geboden tot het einde van de droogte antwoordt u ontkennend. U aangespoord om hierover meer te vertellen antwoordt dat “ze” gekomen zijn, voedsel hebben uitgedeeld en vertrokken zijn. U gevraagd of de hulp éénmalig was antwoordt u bevestigend (CGVS, p. 20). Deze verklaringen overtuigen echter niet. De droogtemonitor van de Verenigde Naties – Faoswalim – gebruikt de termen ‘streng’ en ‘extreem’ om te verwijzen naar de periode van oktober 2010 tot en met augustus 2011 in uw district Kurtunwarey, wat betekent dat het grootste deel van de gewassen in de landbouw verloren gaan, er een prangend tekort is aan water en er sprake is van aanzienlijke migratie omwille van het vee. In tegenstelling tot wat u beweert was er dus geen sprake van droogte in 2012. Daarnaast blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat Al-Shabaab in 2011 twee voedselkampen heeft gesloten, gelegen uw district en het district Bulo Mareer waar uw tante woont. Meer dan 1000 families die getroffen waren door de droogte hadden er hun toevlucht genomen en er werden in deze kampen drie maaltijden per dag voorzien. Deze informatie doet afbreuk aan de waarachtigheid van uw verklaringen aangaande de voedselbedeling in uw regio tijdens de droogte van 2010 – 2011. Terzijde moet er ook opgemerkt worden dat uw verklaringen aangaande de droogte van 2016 – 2017 een ingestudeerd karakter vertonen. U verklaart namelijk dat de droogte in uw regio begonnen is in mei 2016 en heeft geduurd tot en met oktober 2017. Deze data komen exact overeen met de registratie van de droogtemonitor van de Verenigde naties.

U verder gevraagd naar andere periodes van droogte verklaart u dat uw regio niet getroffen werd door andere periodes van droogte (CGVS, p. 16). Dit is niet correct. De droogtemonitor van de Verenigde Naties – Faoswalim – gebruikt de termen ‘streng’ en ‘extreem’ om te verwijzen naar de periode van november 2018 tot en met januari 2019. Daarnaast kan er ook vastgesteld worden dat er op het moment van uw vertrek ook sprake was van een ernstige droogte. Aangezien u verklaart dat er landbouwers en veehouders in uw stad wonen en er landbouwvelden gelegen zijn op 30 minuten van uw huis kan er redelijkerwijs verwacht worden dat u hiervan op de hoogte bent (CGVS, p. 15).

Tot slot kunnen er ook ernstige vraagtekens geplaatst worden bij uw geografische kennis aangaande uw beweerde regio van herkomst. U gevraagd om Kurtunwarey te situeren in Somalië verklaart u dat het onder het district Marko valt gelegen in de provincie Lower Shabelle (CGVS, p. 6). Dit is echter niet volledig correct. Het dorp Kurtunwarey ligt namelijk in het gelijknamig district Kurtunwarey en Marka [Marko] is het aanpalende district. U geconfronteerd met de twijfels aangaande uw beweerde regio van herkomst stelt u dat er té weinig vragen zijn gesteld over de omliggende dorpen en steden. U vervolgens gevraagd naar het dichtstbijzijnde dorp stelt u dat dit Dacaro [Dacaraha] is, gelegen op 8 km ten zuidwesten van Kurtunwarey. U gevraagd of er nog steden of dorpen zijn die dicht bij uw dorp liggen antwoordt u dat de dorpen Garow Laay en Maraykan nog dicht bij liggen. Respectievelijk ten noorden en ten westen van uw dorp (CGVS, p. 16). U gevraagd of er nog dorpen zijn die dicht bij uw dorp liggen antwoordt u ontkennend. Dit is echter niet correct. Er zijn namelijk nog minstens zes dorpen die dicht bij uw dorp liggen. U geconfronteerd met deze vaststelling antwoordt u echter niet op vraag en noemt u nog enkele omliggende dorpen op (CGVS, p. 17). Dit toont wederom het ingestudeerde karakter aan van uw verklaringen en het gebrek aan doorleefdheid. Het is immers opmerkelijk dat u verklaart ongeschoold te zijn maar er toch in slaagt om spontaan omliggende dorpen exact te situeren aan de hand van de windrichtingen én in eerste instantie niet de dorpen opsomt die het dichtst bij uw dorp liggen.

Ter staving van uw verzoek legde u een medisch attest voor waaruit blijkt dat u genitale verminking type 1 hebt ondergaan. Daarnaast legde u ook nog een medische attest voor waaruit blijkt dat uw dochter intact is. Deze attesten kunnen echter de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Kurtunwarey niet herstellen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Kurtunwarey, gelegen in het gelijknamig district, gelegen in de regio Lower Shabelle. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Kurtunwarey heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielaanvraag, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de beschikbare landeninformatie: **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html) of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa\\_coi\\_report\\_somalia\\_security\\_situation\\_20230222.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf), de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023\\_04\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Q13\\_Somalia\\_Security\\_Situation.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf), en de **COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023**, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_somalie\\_overzicht\\_veiligheidsincidenten\\_20231221.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf) of op <https://www.cgvs.be/nl>, blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Somalië grotendeels wordt bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland waar sommigen nog een andere nationaliteit hebben verworven. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. In geen enkele regio in Somalië is er sprake van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Afhankelijk van de regio van herkomst, kan een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon vastgesteld worden, indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen of buiten Somalië is dan ook essentieel. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw verblijfplaats(en) binnen en buiten Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 12 december 2023 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw verblijfplaatsen en levensomstandigheden. U werd in de loop van het persoonlijk onderhoud en op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië (zie notities CGVS, p. 15 en 24). U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

*U geconfronteerd met de twijfels van het CGVS over uw beweerde herkomst uit Kurtunwarey, blijft u volhouden wel degelijk vandaar afkomstig te zijn (CGVS, p. 16).*

*Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.*

*Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.*

*In verband met uw minderjarige dochter [S.], geboren op [...] in Libramont Cheigny (België), hebt u, wat haar betreft, een vrees voor vrouwelijke genitale verminking (VGV) in geval van terugkeer naar Somalië aangehaald. Na een grondig onderzoek van de aangehaalde vrees in hoofde van dit kind heb ik besloten, haar de hoedanigheid van vluchteling toe te kennen omdat er, wat hen betreft, een risico op vrouwelijke genitale verminking bestaat.*

*Ten informatieve titel vestig ik uw aandacht op het feit dat België vrouwelijke genitale verminking streng veroordeelt. Deze praktijk maakt het voorwerp uit van een specifieke strafbaarstelling in het Belgisch recht op basis van de volgende wetsbepalingen:*

*Artikel 409 van het Strafwetboek:*

*“§1. Hij die eender welke vorm van verminking van de genitaliën van een persoon van het vrouwelijk geslacht uitvoert, vergemakkelijkt of bevordert, met of zonder haar toestemming, wordt gestraft met gevangenisstraf van drie jaar tot vijf jaar. De poging wordt gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar.”*

*§2. Indien de verminking uitgevoerd wordt op een minderjarige of met een winstoogmerk, is de straf opsluiting van vijf jaar tot zeven jaar.”*

*§3. Indien de verminking een ongeneeslijk lijkende ziekte of een blijvende arbeidsongeschiktheid heeft veroorzaakt, is de straf opsluiting van vijf jaar tot tien jaar.*

*§4. Wanneer de verminking zonder het oogmerk om te doden, toch de dood ten gevolge heeft, is de straf opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar.”*

*§5. Is de in § 1 bedoelde verminking op een minderjarige of een persoon die uit hoofde van zijn lichaams- of geestestoestand niet bij machte is om in zijn onderhoud te voorzien, uitgevoerd door zijn vader, moeder of andere bloedverwanten in de opgaande lijn, of door enige andere persoon die gezag heeft over de minderjarige of de onbekwame, of door een persoon die hen onder zijn bewaring heeft, of door een persoon die occasioneel of gewoonlijk samenwoont met het slachtoffer, dan wordt het minimum van de bij de §§ 1 tot 4 bepaalde straffen verdubbeld in geval van gevangenisstraf en met twee jaar verhoogd in geval van opsluiting.” Artikel 10ter, 2° van het Wetboek van Strafvordering:*

*“Eenieder kan in België vervolgd worden wanneer hij zich buiten het grondgebied van het Rijk schuldig maakt aan: ... 2° een van de misdrijven bepaald in de artikelen 371/1 tot 377 en 409, van hetzelfde Wetboek, indien het feit werd gepleegd op een minderjarige.”*

*Artikel 422 bis van het Strafwetboek, dat het niet-verlenen van bijstand aan een persoon in gevaar strafbaar stelt en betrekking heeft op elke persoon die het gevaar voor een jong meisje dat wordt bedreigd met genitale verminking, niet zou melden, bepaalt het volgende: "Met gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en met geldboete [...] wordt gestraft hij die verzuimt hulp te verlenen of te verschaffen aan iemand die in groot gevaar verkeert, hetzij hij zelf diens toestand heeft vastgesteld, hetzij die toestand hem is beschreven door degenen die zijn hulp inroepen. [...] De straf bedoeld in het eerste lid wordt op twee jaar gebracht indien de persoon die in groot gevaar verkeert, minderjarig is."*

*De commissaris-generaal dient u ervan op de hoogte te brengen dat het krachtens artikel 29 van het Wetboek van Strafvordering zijn plicht is om, bij de uitoefening van zijn functie, bij de procureur des konings elke inbreuk op artikel 409 en 422 bis van het Strafwetboek aan te geven.*

*U legde een medische attest voor waaruit blijkt dat uw dochter geen vrouwelijke genitale verminking heeft ondergaan. Verder legt u ook nog een medisch attest voor waaruit blijkt dat u genitale verminking type 1 hebt ondergaan.*

*Wat uw eigen genitale verminking betreft, wordt dit element niet in vraag gesteld. Deze beslissing is echter niet gebaseerd op de realiteit van de verminking die u hebt ondergaan. Wat de afwezigheid van vrouwelijke genitale verminking bij uw dochter betreft, werd dit document in aanmerking genomen door het Commissariaat-generaal bij de erkenning van de vluchtelingenstatus aan [S.]. Dit document versterkt namelijk de overtuiging van het Commissariaat-generaal dat uw dochter moet worden beschermd.*

*Het loutere feit dat u de ouder bent van een dochter die als vluchteling werd erkend, heeft geen gevolg voor uw verzoek om internationale bescherming en geeft u niet automatisch het recht op erkenning van de hoedanigheid van vluchteling overeenkomstig het beginsel van de gezinseenheid.*

*Het principe van de gezinseenheid kan leiden tot een uitbreiding van de internationale bescherming voor personen aan wie er niet wordt gevraagd te bewijzen dat ze persoonlijke redenen hebben om vervolging te vrezen wegens een van de gronden van het Verdrag van Genève of dat ze persoonlijk een risico op ernstige schade lopen in de zin van artikel 48/4 van de Wet van 15 december 1980, en moet worden begrepen als een afgeleide vorm van bescherming, een gevolg van de kwetsbare situatie waarin het gedwongen vertrek van hun echtgenoot of van hun natuurlijke beschermer hen plaatst. Deze uitbreiding kan alleen gunstig zijn voor personen ten laste en voor zover geen enkele specifieke omstandigheid in verband met de status van deze personen of met hun betrokkenheid bij de handelingen bedoeld in artikel 1, afdeling F van het Verdrag van Genève of in artikel 55/4 van de Wet van 15 december 1980 dit in het gedrang brengt. Naast de echtgenoot of de partner van de vluchteling of van de persoon die subsidiaire bescherming geniet, kunnen zijn kinderen ten laste alsook andere naaste familieleden van wie bewezen is dat ze te zijnen laste zijn, deze uitbreiding genieten. Met persoon ten laste bedoelen we een persoon die wettelijk onder het gezag staat van de vluchteling of van de persoon die subsidiaire bescherming geniet, of die wegens zijn leeftijd, invaliditeit of de afwezigheid van eigen bestaansmiddelen afhangt van zijn materiële of financiële bijstand. Aangezien u niet ten laste van uw dochter [S.] bent, kunt u geen aanspraak maken op de toepassing van het beginsel van de gezinseenheid.*

*De informatie waarnaar verwezen wordt in de beslissing, werd toegevoegd aan het administratieve dossier.*

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."*

### **2. Het verzoekschrift**

Verzoekster voert een schending aan van de artikelen 48/3 tot 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 3 en 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM), van artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de materiële motiveringsplicht en van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoekster stelt dat zij oprecht niet weet waar haar echtgenoot verblijft, daar hij geen vast adres heeft in Mogadishu en altijd op de vlucht is. Het is volgens haar niet correct dat zij zich over hem niet zou bekommeren. Zij legt uit weinig te weten omdat de communicatie met hem niet altijd even duidelijk is.

Zij erkent dat het clanleven in Somalië een grote rol speelt, maar merkt op dat dit voor haar als vrouw niet van groot belang was en zij hierover enkel via anderen hoorde. Zij legt uit dat zij niet deelnam aan het economische of politieke leven en dat zij als huisvrouw enkel bezig was met huishoudelijke taken en het zorg dragen voor haar kinderen. Zij wijst erop dat zij toch in staat was details te geven over haar eigen clan en de clanlijn, waarvoor zij verwijst naar p. 6 van de NPO.

Zij meent dat het niet correct is te oordelen dat de informatie die zij kon geven over de socio-politieke situatie in Somalië ingestudeerd lijkt. Dit vormt volgens haar juist een indicatie dat zij wel degelijk afkomstig is uit Kurtunwarey. Zij vervolgt dat zij verteld heeft wat zij zelf meegemaakt en gehoord heeft en dat niet verwacht kan worden dat zij verklaringen aflegt over incidenten die zij zich niet herinnert. Zij wijst erop dat zij op jonge leeftijd, namelijk op zestien jaar, uitgehuwelijkt werd en vanaf dan enkel bezig was met huishouden en het zorgen voor haar familie en kinderen. Zij stelt nog dat zij nooit reguliere scholing heeft gehad en dat zij zeer weinig naar buiten ging. Zij verwijst naar haar verklaringen afgelegd tijdens het persoonlijk onderhoud, met name op p. 10, waarbij zij benadrukt dat haar referentiekader uiteraard beperkt is, maar dat zij haar best gedaan heeft om de socio-politieke situatie in haar regio toe te lichten. Zij verwijt de commissaris-generaal hierbij geen rekening gehouden te hebben met de persoonlijke omstandigheden waarin zij zich bevond. Zij acht het niet redelijk haar informatie te bestempelen als ingestudeerd.

Zij citeert uit het persoonlijk onderhoud de verklaringen die zij aflegde over de droogtes (NPO, p. 9 en 16) en voert aan dat zij zelf geen veehouder, noch landbouwer was en dat haar echtgenoot chauffeur was waardoor niet verwacht kan worden dat zij dezelfde ervaring deelt als veehouders of landbouwers. Omdat zij zich focuste op het overleven en op het ondersteunen van haar gezin en omdat zij slechts eenmaal kookte en slechts één keer langs geweest is voor de voedselhulp, heeft zij geen kennis over de andere kampen, waar families een toevlucht hadden genomen en waar zij driemaal per dag eten kregen. Zij vraagt zich af wat zij dan nog meer diende te vertellen gezien haar eigen ervaringen tijdens de droogtes als huisvrouw. De vragen tijdens het persoonlijk onderhoud waren volgens haar zeer oppervlakkig daar er niet doorgevraagd werd naar de impact van de droogte op haar en haar gezin.

Met betrekking tot de geografische kennis, benadrukt zij dat zij haar best gedaan heeft om de dorpen, waarover zij zelf hoorde, te benoemen. Zij voegt toe dat zij de weg van haar eigen dorp naar de verblijfplaats van haar tante in Bolumareer wel uitvoerig heeft besproken omdat zij die zelf aflegde. Zij verwijst naar pagina's 10 en 11 van de NPO en verwijt de commissaris-generaal haar pertinente details volledig aan de kant geschoven te hebben.

Zij vervolgt dat zij zich thans in een onmogelijke situatie bevindt omdat zij enerzijds niet kan terugkeren omwille van het vluchtelingenstatuut van haar dochter en anderzijds omdat zij zelf het risico loopt op vervolging door haar familie en de Somalische gemeenschap. Zij verwijst hiervoor naar haar verklaringen die te lezen staan op p. 18 van de NPO. Het tart volgens haar alle verbeelding dat de beschermingsverzoeken van haar en haar dochter apart behandeld worden nu haar refoulement ook een refoulement van haar dochter impliceert. De commissaris-generaal verliest volgens haar het hoger belang van het kind uit het oog. Zij benadrukt dat er niet gemotiveerd wordt over wat haar te wachten staat wanneer zij haar verklaring op eer ook in Somalië wenst na te komen en zich aldaar blijft verzetten tegen een besnijdenis van haar dochter. De beoordeling van de commissaris-generaal dreigt het statuut van haar dochter een lege doos te maken indien zij zelf geen afgeleid statuut krijgt. Zij dient ofwel terug te keren ofwel in de illegaliteit te gaan leven. Verwijzend naar de artikelen 23-35 van de Kwalificatierichtlijn meent zij dat zij niet in staat zal zijn om haar dochter de menswaardige opvoeding te geven die zij op grond van haar vluchtelingenstatus verdient. De beslissing impliceert volgens haar dat haar dochter zal opgroeien zonder moeder, wat in strijd is met het hoger belang van haar kind en met artikel 3 van het Kinderrechtenverdrag. Zij benadrukt dat het onbegrijpelijk is dat zij niet hetzelfde statuut als haar dochter krijgt.

Verzoekster geeft vervolgens een theoretische uiteenzetting over de samenwerkingsplicht waarbij zij benadrukt dat het gebrek aan documentaire bewijsstukken niet volstaat om een relaas als ongeloofwaardig te beschouwen en dat coherente, consistente, precieze en aannemelijke verklaringen positieve indicaties zijn op vlak van geloofwaardigheid. Verder gaat zij in op het voordeel van de twijfel.

Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus verwijt zij de commissaris-generaal niet gemotiveerd te hebben over de problematische situatie in Somalië. Zij citeert uit het World Report van 2024 van Human Rights Watch en een rapport van ACLED en licht toe dat de groepering Al-Shabaab aanvallen blijft uitvoeren. Zij voegt toe dat de laatste COI Focus stelt dat de groepering Al Shabaab de grootste bedreiging blijft voor de vrede, veiligheid en stabiliteit van het land en dat er niet gesteld kan worden dat de situatie in Somalië niet noopt tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

### 3. Nieuwe stukken

#### 3.1. Er worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

### 4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

#### 4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

#### 4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

#### 4.3. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Het vluchtrelaas van verzoekster kan als volgt worden samengevat. Verzoekster verklaart Al-Shabaab te vrezen omdat die haar ervan verdachten een spion te zijn voor de Somalische overheid omdat zij het theehuis van haar tante, waar overheidspersoneel was, bezocht had.

4.3.2. Middels de bestreden beslissing weigert de commissaris-generaal verzoekster de vluchtelingenstatus toe te kennen, oordeelt zij dat zij geen reëel risico op ernstige schade loopt en baseert zij zich hiervoor op volgende vaststellingen:

- (i) Verzoekster geeft geen zicht op de levensomstandigheden van haar echtgenoot, die volgens haar verklaringen, momenteel al twee jaar in Mogadishu verblijft;
- (ii) Er kunnen vraagtekens geplaatst worden bij de omstandigheden van verzoeksters vertrek, nu redelijkerwijs verwacht kan worden dat haar echtgenoot zich meer bekommerd zou hebben om het lot van zijn kinderen en zijn echtgenote;
- (iii) Er kan geen geloof gehecht worden aan verzoeksters verklaringen over haar verblijf in Somalië daar (a) haar kennis over de clans in haar vermeende regio gebrekkig is; (b) haar chronologische en correct gesitueerde verklaringen aangaande de socio-politieke situatie, de strijdende partijen en de veiligheidsincidenten in haar beweerde regio van herkomst enerzijds niet stroken met het profiel van iemand die verklaart nooit naar school te zijn geweest en anderzijds niet volledig overeenstemmen met de beschikbare landeninformatie; (c) zij niet doorleefd kan vertellen over de periodes van droogte en haar verklaringen ingestudeerd lijken en niet overeenkomen met de registratie van de droogtemonitor van de Verenigde Naties; (d) er ernstige vraagtekens geplaatst worden bij haar geografische kennis aangaande haar beweerde regio van herkomst;
- (iv) Het door haar neergelegd medisch attest en dat van haar dochter kunnen de geloofwaardigheid van haar beweerde herkomst uit Kurtunwarey niet herstellen;
- (v) Het loutere feit dat verzoekster de ouder is van een dochter die als vluchteling werd erkend, heeft geen gevolg voor haar verzoek om internationale bescherming en geeft haar niet automatisch het recht op erkenning van de hoedanigheid van vluchteling overeenkomstig het beginsel van de gezinseenheid.

4.3.3. Van een verzoeker om internationale bescherming mag redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asieliinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, *“Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees”*, 205). Een verzoeker om internationale bescherming heeft de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming.

De medewerkingsplicht in hoofde van verzoekster, die zijn oorsprong vindt in artikel 13 van voormelde richtlijn 2013/32/EU “verplichtingen van verzoeker”, houdt in dat zij samenwerkt met de bevoegde autoriteiten om de elementen ter staving van haar verzoek zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, dat de omzetting vormt van artikel 4, lid 2 van de richtlijn 2011/95/EU, vast te stellen. Het komt verzoekster dus vooreerst toe de nodige elementen te verschaffen om te kunnen overgaan tot de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming. Deze elementen omvatten onder meer de verklaringen van de verzoekster en alle documentatie of stukken in haar bezit met betrekking tot haar identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom zij een verzoek om internationale bescherming indient.

Van verzoekster mag dus worden verwacht dat zij duidelijkheid schept over haar verblijfplaatsen, zowel de eerdere als laatste verblijfplaatsen, zodat er een duidelijk zicht is op haar reële herkomst en reële verblijfssituatie vóór haar komst naar België.

4.3.4. Na lezing van het administratief dossier wordt de commissaris-generaal bijgetreden dat de kennis van verzoekster over (i) de clans; (ii) de socio-politieke situatie, de strijdende partijen en de veiligheidsincidenten; (iii) de periodes van droogte en (iv) de geografie te weinig doorleefd en onvoldoende accuraat is en dat deze op verschillende vlakken ingestudeerd lijkt, wat de geloofwaardigheid van verzoeksters profiel en haar herkomst uit het dorp Kurtunwarey, gelegen in het gelijknamige district in de provincie Lower Shabelle ernstig ondergraaft. Aangezien verzoekster haar herkomst niet aannemelijk maakt, kan evenmin geloof worden gehecht aan de concrete problemen die zij daar stelt te hebben ondervonden.

4.3.4.1. De commissaris-generaal oordeelt vooreerst op goede gronden dat verzoekster geen duidelijk zicht biedt op de levensomstandigheden van haar echtgenoot. Zij verklaart weliswaar dat hij al twee jaar in Mogadishu verblijft, doch weet niet waar hij verblijft, noch hoe hij in zijn levensonderhoud voorziet (NPO, p. 7-8). Dat zij zo weinig informatie heeft over haar echtgenoot is niet aannemelijk, te meer nu haar problemen

met Al-Shabaab de reden zijn dat hij zich zoveel zou moeten verplaatsen (*ibid.*). Gezien zij aangeeft dat zij één keer per maand of om de twee maanden contact hebben, kan redelijkerwijs verwacht worden dat zij op de hoogte is van zijn verblijfsomstandigheden. Hierbij komt dat verzoeksters verklaringen over de omstandigheden van haar vertrek evenmin geloofwaardig zijn. Zij verklaart dat haar echtgenoot niet thuis was op het moment dat zij haar dorp verlaten had en dat hij ook niet meer terug gekomen is (NPO, p. 7). Zij voegt toe dat zij sinds haar vertrek tot eind 2022 geen contact meer met hem had (NPO, p. 20). Gevraagd naar hoe dit kwam, stelt zij weliswaar dat zij geprobeerd heeft om hem op te sporen, maar dat zowel zijn telefoon als die van zijn moeder uitstonden (*ibid.*). Deze verklaringen kunnen geenszins overtuigen, nu het niet geloofwaardig is dat haar echtgenoot niet de minste moeite zou gedaan hebben om haar te proberen bereiken of op zijn minst na te gaan hoe het met hun kinderen gesteld was, die zich nog steeds in Kurtunwarey bevinden bij zijn ouders (NPO, p. 6 en 8). Gezien uit haar verklaringen blijkt dat zij nog steeds contact onderhoudt met haar kinderen en schoonfamilie (NPO, p. 9), kan alleszins niet voorgehouden worden dat hij haar niet zou kunnen opsporen. Door louter te bevestigen dat zij niet weet waar haar echtgenoot verblijft omdat hij op de vlucht is, doet verzoekster geen afbreuk aan de pertinente en correcte vaststellingen dienaangaande in de bestreden beslissing. Haar betoog in het verzoekschrift, dat de communicatie niet altijd even duidelijk verloopt, betreft niet meer dan een blote bewering die ingaat tegen haar verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud. Zij verklaarde immers dat zij maandelijks of tweemaandelijks contact met elkaar opnemen (NPO, p. 8).

4.3.4.2. Verzoekster kan zich, ter verschoning van haar gebrekkige kennis over de clans, de socio-politieke situatie, de strijdende partijen, de veiligheidsincidenten, de periodes van droogte en de geografie in haar vermeende regio van herkomst, bezwaarlijk verschuilen achter haar profiel als ongeschoolde huisvrouw met slechts een beperkt referentiekader.

Hoewel verzoekster in haar verzoekschrift enerzijds meermaals aanhaalt dat zij niet deelnam aan het economisch of politiek leven, dat zij zich enkel bezighield met huishoudelijke taken en het zorgen voor de kinderen, dat zij geen reguliere scholing heeft gehad en zeer weinig naar buiten ging, is zij anderzijds wel in staat om zeer exacte tijds- en plaatsaanduidingen te geven en veel informatie te geven over zaken waarvan het niet kennelijk onredelijk is om ze te bestempelen als ingestudeerd. Dat dit juist een indicatie is dat zij wel degelijk afkomstig is uit Kurtunwarey, kan niet worden aangenomen. Het valt immers op dat zij informatie, die op exacte wijze overeenkomt met zaken die online te vinden zijn, op chronologische en correcte wijze kan navertellen. Aan de andere kant is zij op geen enkele wijze in staat hieraan persoonlijke ervaringen te verbinden en is haar kennis over andere incidenten uitermate gebrekkig (zie *infra*). Zo lopen haar verklaringen precies overeen met de nieuwsartikelen waarin beschreven wordt dat de regeringstroepen samen met AMISOM haar dorp zijn binnengekomen begin september 2014 (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 7 en NPO, p. 12), dat er op 16 augustus 2020 verschillende kinderen door de regeringstroepen bevrijd werden uit handen van Al-Shabaab (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 6 en NPO, p. 12), dat vijf mannen, die verdacht werden van spionage, geëxecuteerd werden door Al-Shabaab (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 8 en NPO, p. 13) en dat een belangrijke openbare aanklager zich in 2021 heeft overgegeven aan de regering (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 9 en NPO, p. 15). Ook kan zij verschillende gebeurtenissen op zeer precieze wijze situeren in de tijd of naar afstand, zoals het moment dat zij haar dorp, Somalië en Kenia verlaten heeft (NPO, p. 6), het moment dat haar moeder overleden is (NPO, p. 8), de afstand tussen Mogadishu en Kurtunwarey (NPO, p. 9), het gevecht tussen Al-Shabaab en de regeringstroepen waarbij zij vier leden verloren (NPO, p. 12) en de precieze start- en einddatum van de droogte 2016-2017 (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 3 en NPO, p. 16).

Daargelaten de vraag of zij in werkelijkheid – gezien de kennis die zij tentoonspreidt zoals *supra* weergegeven – hoger opgeleid is dan zij doet uitschijnen, wordt benadrukt dat zelfs van een persoon met beperkte scholing en wiens leefwereld zich grotendeels binnenshuis afspeelt, redelijkerwijze verwacht worden dat zij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken over haar regio van herkomst. Verzoekster toont niet aan dat zij een dermate geïsoleerd bestaan leidde dat er van haar geen voldoende doorleefde en met objectieve informatie overeenstemmende kennis van haar leefomgeving kan worden verwacht. Zij ging immers naar de Koranschool, ging naar de souks in de stad, woonde openbare straffen uitgevoerd door Al-Shabaab bij en bezocht haar tante in Bulomareer. Haar schoonvader, bij wie zij inwoonde, had een winkel van etenswaren en haar moeder had een kleine winkel waar zij rijst, suiker en pasta verkocht (NPO, p. 10-11, 13). Haar echtgenoot was chauffeur: “*Hij vervoerde passagiers die naar Mogadishu gaan. Als hij terugkwam, bracht hij mensen of eten mee.*” (NPO, p. 9). Voorgaande leefomstandigheden getuigen allerminst van een geïsoleerd bestaan in die mate dat er onredelijke verwachtingen werden gesteld. Zij maakt dit niet *in concreto* aannemelijk. Haar eventuele ongeschooldheid houdt overigens niet in dat haar inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of haar zouden verhinderen haar directe omgeving en leefwereld te omschrijven. Bovendien leerde haar moeder haar lezen en schrijven (NPO, p. 10). Verzoeksters profiel van ongeschoolde vrouw, die thuis bleef en haar louter bezighield met

huishoudelijke taken en de kinderen, kan gelet op voorgaande, niet weerhouden worden als verschoningsgrond van haar ontoereikende kennis met betrekking tot haar directe leefomgeving.

4.3.4.3. Voorts wordt in de bestreden beslissing terecht gemotiveerd dat verzoeksters kennis van de clans in haar regio enerzijds lacunair is en anderzijds niet overeenstemt met de beschikbare informatie die zich in het administratief dossier bevindt. Verzoekster vermeldt dat er verschillende clans zijn in Kurtunwarey, waarvan de Jido het meest voorkomen (NPO, p. 6). Gevraagd om meer te vertellen over de Jido en aan te duiden wat de clanfamilie en subclans zijn, stelt zij dat zij “*Digil en Mirifle zijn*”. Wanneer de *protection officer* vervolgens polst naar wat zij hiermee bedoelt, antwoordt zij dat dit dezelfde clan is en deze onder de Rahanweyn vallen. Vervolgens stelt zij dat de Jido en de Jareer tot Mirifle behoren en de Biyomaal tot Digil (NPO, p. 6-7). Zoals in de bestreden beslissing terecht gemotiveerd wordt, stroken verzoeksters verklaringen niet met de algemene informatie. Hieruit blijkt dat de Jido tot de Digil behoren en de Biyomaal en de Jareer geen deel uitmaken van de Digil of de Mirifle (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 4). Wanneer verzoekster op het einde van het persoonlijk onderhoud opnieuw naar de Biyomaal gevraagd wordt, wijzigt zij haar verklaringen en stelt zij dat zij deel uitmaken van de Dir, maar kan zij geen subclans van de Biyomaal opnoemen (NPO, p. 21). Nochtans kan verwacht worden dat ze bepaalde kennis heeft over andere clans in haar nabije omgeving, temeer gelet op het primordiaal belang van de clanstructuur, dat doorsijpelt in alle aspecten van het dagelijks leven in Somalië. Dat clans voor haar als huisvrouw minder van belang waren, kan gelet op hetgeen *supra* uiteengezet werd niet worden aangenomen. Zij kan immers niet voorhouden dat ze een geïsoleerd bestaan leidde en niet in contact kwam met andere clans. Bovendien kan er ook van een vrouw verwacht worden dat ze bepaalde kennis heeft over andere clans in haar nabije omgeving, te meer gelet op het primordiaal belang van de clanstructuur, dat doorsijpelt in alle aspecten van het dagelijks leven in Somalië, en wat verzoekster ook erkent in haar verzoekschrift.

4.3.4.4. Verder valt verzoeksters gebrek aan kennis over de gebeurtenissen in haar dorp of regio moeilijk te rijmen met de gebeurtenissen die zich er hebben voorgedaan zoals blijkt uit de algemene landeninformatie. Verzoekster stelt dat de overheidstroepen samen met AMISOM van begin september 2014 tot oktober 2015 in haar dorp zijn geweest en dat zij in 2020 terug gekomen zijn voor enkele korte gevechten waarbij er kinderen bevrijd werden die gerekruteerd waren. Gevraagd of de overheid nog op andere momenten dan in 2014 en 2020 in haar dorp geweest was en of Al-Shabaab nog op andere momenten bestreden werd, antwoordt verzoekster ontkennend (NPO, p. 12-13). Dit strookt wederom niet met de beschikbare informatie, gezien uit de ACLED-databank, die een overzicht geeft van alle veiligheidsincidenten in Kurtunwarey van 2014 tot 2021, blijkt dat de Somalische overheidstroepen in samenwerking met AMISOM in februari 2018 verschillende basissen van Al-Shabaab binnenvielen en vernield hebben (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 5).

Hoewel verzoekster aangeeft dat er op 16 augustus 2020 gevechten plaatsvonden tussen de regeringstroepen en Al-Shabaab, waarbij zij vier leden verloren (NPO, p. 12), maakt zij geen melding van andere incidenten waarbij leden van Al-Shabaab gedood werden. Nochtans werd haar uitdrukkelijk gevraagd of er nog andere momenten waren waarop Al-Shabaab bestreden werd, waarop zij antwoordt van niet (NPO, p. 13). Uit de nieuwsartikelen van 2 januari 2015 en 18 juni 2018 blijkt nochtans dat de Somalische regeringstroepen in haar vermeende regio van herkomst een toonaangevend militant van Al-Shabaab, I.F., en vier mannen die hem escorteerden, gedood hebben en dat zij, in samenwerking met de Amerikaanse troepen, twaalf militanten van Al-Shabaab, waaronder twee commandanten en de zoon van de leider, A.D., gedood hebben (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 10 en 11). Verzoekster verklaart niet te weten wie A.D. is (NPO, p. 14).

Voorts blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat er, in tegenstelling tot wat verzoekster beweert, in augustus 2020 een luchtaanval is uitgevoerd in de omgeving van Kurtunwarey (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 5). Hierna gevraagd naar luchtaanvallen, stelt verzoekster enkel dat er in een naburig dorp, Garow Laay, in augustus 2020 een drone-aanslag gepleegd werd waarbij een lid van Al-Shabaab gedood werd (NPO, p. 14). Bovendien verklaart zij verder dat er geen andere luchtaanvallen geweest zijn (*ibid.*). Uit de ACLED databank blijkt nochtans dat er in januari 2021 in haar dorp een luchtaanval plaatsvond waarbij radiozender Al Andalus van Al-Shabaab vernietigd werd (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 5).

4.3.4.5. Waar verzoekster de mening is toegedaan dat het aan de commissaris-generaal was om gerichtere en minder oppervlakkige vragen te stellen over de periodes van droogte, laat zij na dit te concretiseren. Bovendien stelde de *protection officer* verzoekster eerst de algemene vraag om te vertellen over de periodes van droogte in haar regio. Hierop komt zij verder dan te stellen dat de ergste droogte plaatsvond in 2011, dat vee en kinderen stierven en dat er geen gewassen meer groeiden op de landbouwgronden (NPO, p. 16). Nochtans kan er, gelet op de open aard van de vraag, de grote impact die het naar eigen zeggen op haar leven gehad heeft (*ibid.*), de lange duur en het meermaals voorkomen van de droogtes, enigszins verwacht worden dat zij hierop een diepgaander en persoonlijker antwoord zou geven. Vervolgens wordt er specifiek gepolst naar haar persoonlijke ervaringen, waarop zij vaagweg stelt dat dit een grote impact gehad heeft op haar leven, dat er geen dieren meer waren om te eten en dat zij slechts éénmaal kon eten (*ibid.*). De

*protection officer* komt even later nogmaals terug op de droogtes zodat zij ook bij de vragen over de voedselbedeling tijdens de droogte van 2011 de kans kreeg om diepgaandere verklaringen te geven (NPO, p. 20). De *protection officer* heeft verzoekster meermaals bevraagd, heeft verschillende vraagstellingen geformuleerd en haar aldus wel degelijk in de mogelijkheid gesteld om uitgebreid te vertellen over de concrete impact van de droogte op haar familie en hoe zij die persoonlijk ervaren heeft. Haar antwoorden zijn uiterst summier en ontberen ieder doorleefd karakter.

Voorts komen verzoeksters verklaringen over de periodes van droogte op verschillende punten niet overeen met de algemene landeninformatie. De droogtemonitor van de Verenigde Naties duidt de periode van oktober 2010 tot en met augustus 2011 in het district Kurtunwarey aan als 'streng' en 'extreem', wat inhoudt dat het grootste deel van de gewassen in de landbouw verloren gaan, er een prangend tekort is aan water en er sprake is van aanzienlijke migratie omwille van het vee (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 3). Gevraagd hoe lang de droogte van 2011 duurde, antwoordt verzoekster dat deze in juni 2011 begonnen is en tot eind 2012 geduurd heeft, wat, gelet op het voorgaande, niet correct is (*ibid.*). Wanneer de *protection officer* vervolgens vraagt of zij nog andere periodes van droogte gekend heeft, verwijst zij naar de periode van mei 2016 tot 2017, doch laat zij na te vermelden dat er in de periode van november 2018 tot en met januari 2019 eveneens sprake was van een droogte die werd aangeduid als 'streng' en 'extreem' én dat er op het moment van haar vertrek, eind 2021 (NPO, p. 2016), ook een droogte was (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 3). Verzoekster verklaart nog dat Al-Shabaab in 2011 in eerste instantie weigerde om humanitaire hulp toe te laten, maar zij uiteindelijk, nadat de droogte erger werd, de handelaars toelieten om voedsel uit te delen. Hierop doorgevraagd, geeft zij aan dat zij niet zeker weet of het handelaars waren, maar dat het ook Somaliërs konden zijn die lid waren van humanitaire organisaties. Gevraagd om meer te vertellen over de voedselbedeling, stelt zij dat mensen naar het grote plein moesten komen, dat zij daar in de rij moesten staan en voedsel kregen, doch dat dit slechts eenmalig was (NPO, p. 20). Zoals terecht gemotiveerd wordt in de bestreden beslissing, is het niet logisch dat zij dit vermeldt, maar niet verwijst naar de twee voedselkampen in haar district en het district Bulo Mareer, waar haar tante woont (NPO, p. 10). Uit de landeninformatie blijkt immers dat hier 1000 families verbleven, dat zij drie maaltijden per dag kregen en dat Al-Shabaab deze in 2011 eerst blokkeerde en daarna de sluiting ervan beval omdat het registratiegeld niet betaald was (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 12). Dat zij geen weet had van andere kampen omdat haar enige focus het ondersteunen van haar eigen gezin zou zijn geweest, betreft geen dienstig verweer, nu van iemand die verklaart dat zij haar hele leven in Kurtunwarey gewoond heeft (NPO, p. 5), redelijkerwijze verwacht kan worden dat zij op de hoogte is van dergelijke grote initiatieven in haar regio van herkomst en temeer, opnieuw, zij niet aantoont dat zij een dermate geïsoleerd bestaan leidde als huisvrouw dat zij hiervan geen weet zou hebben (zie *supra*). Het is bovendien opmerkelijk dat verzoekster haar gebrek aan kennis tracht te vergoelijken stellende dat zij niet dezelfde ervaring als veehouders of landbouwers deelt, nu uit haar verklaringen blijkt dat haar moeder in haar dorp een klein winkeltje had waar zij rijst, suiker en pasta verkocht, alsook dat haar schoonvader een winkel met etenswaren had (NPO, p. 10-11). Het is dan ook niet aannemelijk dat de impact van de periodes van ernstige droogte niet te voelen zou zijn geweest in deze winkels. Ondanks haar betoog, dat zij zelf geen veehouder of landbouwer was, bleek zij wel in staat aan te duiden welke gewassen er geteeld werden, welke er op grotere schaal geteeld werden en wat de seizoenen waren in Somalië (NPO, p. 15).

4.3.4.6. Tot slot kunnen verzoeksters verklaringen over de geografische ligging van haar dorp niet overtuigen. Gevraagd om haar dorp Kurtunwarey te situeren in Somalië, antwoordt verzoekster dat dit in de provincie Lower Shabelle gelegen is en onder het district Marko valt (NPO, p. 6). Dit is echter niet correct, gezien uit de beschikbare informatie blijkt dat het dorp Kurtunwarey in het gelijknamige district gelegen is en Marko een aanpalend district betreft (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 1B). Wanneer verzoekster geconfronteerd wordt met de twijfels omtrent haar herkomst, ontkent zij dit stellig en verwijt zij de *protection officer* haar niet voldoende bevraagd te hebben over de dorpen en steden (NPO, p. 20). Wanneer haar vervolgens gevraagd wordt naar de dichtstbijzijnde dorpen, noemt zij weliswaar verschillende dorpen op, doch laat zij na de dorpen te vernoemen die nog dichterbij liggen (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 1B en 2 en NPO, 17). Bovendien stelt zij dat Dacaro gelegen is in het zuidwesten van Kurtunwarey, op 8 kilometer, wat niet correct is, gezien dit op 25 kilometer ligt (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 1A en 1B). De omstandigheid dat verzoekster wel enkele dorpen wist op te noemen en de weg naar haar tante in Bulomareer kon beschrijven (NPO, p. 10-11), is niet voldoende om afbreuk te doen aan de vaststellingen in de bestreden beslissing, die pertinent en draagkrachtig zijn.

4.3.4.7. Uit de medische stukken die door verzoekster werden neergelegd, blijkt dat zij slachtoffer werd van vrouwelijke genitale verminking type I (hierna: VGV) in Somalië (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 1). Het is betreurenswaardig dat verzoekster aan dergelijke praktijk werd onderworpen, gezien VGV, van welke aard dan ook, een ernstige en onomkeerbare aantasting vormt van de lichamelijke integriteit van de vrouwen die het ondergaan. Dergelijke handelingen vallen onder de noemer "dadens van lichamelijk of geestelijk geweld, inclusief seksueel geweld" en "dadens van genderspecifieke of kindspecifieke aard", in de zin van artikel 48/3, §2, tweede lid, a) en f) van de Vreemdelingenwet en deze handelingen zijn

gericht tegen vrouwen als leden van een sociale groep in de zin van artikel 48/3, §4, d) van de Vreemdelingenwet (zie arrest van de Raad, gewezen in een kamer van drie rechters, met nummer 122.669 van 17 april 2014). *In casu* wordt vastgesteld dat verzoekster, hoe betreurenswaardig ook, reeds werd onderworpen aan VGV type I. Hoewel verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud gewag heeft gemaakt van haar vrees voor VGV in hoofde van haar dochter, heeft zij noch bij aanvang van de procedure, noch tijdens het persoonlijk onderhoud enige toekomstige vrees omtrent haar eigen VGV aangehaald. Zij maakt op generlei wijze aannemelijk dat of onder welke omstandigheden zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst zou worden herbesneden of zou dreigen te worden blootgesteld aan VGV type II of III. Derhalve zijn er *in casu* goede redenen voorhanden in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet om aan te nemen dat verzoekster bij een terugkeer niet opnieuw het slachtoffer wordt van VGV.

4.3.4.8. De vaststelling dat er in hoofde van verzoeksters dochter werd beslist tot de erkenning van de vluchtelingenstatus doet niets af aan de appreciatie die hierboven gemaakt werd in het kader van verzoeksters verzoek om internationale bescherming, dat zij geen vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk maakt, zelfs indien rekening wordt gehouden met de familieband met haar dochter. Waar verzoekster nog aanvoert dat het hoger belang van het kind zal worden geschonden door de bestreden beslissing omdat haar refoulement ook een refoulement van haar dochter impliceert, wordt opgemerkt dat *in casu* geen beslissing werd genomen over verzoeksters dochter, noch een verwijderingsbeslissing werd genomen door de minister of zijn gemachtigde, zodat het betoog op dit punt niet dienstig is. Verzoekster kan zich aldus niet zonder meer steunen op de erkenning van de vluchtelingenstatus van haar dochter teneinde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk te maken. Zij kan dan ook niet worden gevolgd waar zij beoogt dat erkenning van de vluchtelingenstatus tot haar moet worden uitgebreid. Het doel van de procedure tot het bekomen van internationale bescherming is niet om het recht op eerbiediging van het gezin en gezinsleven te horen bevestigen, doch wel om na te gaan of verzoekster internationale bescherming nodig heeft tegen mogelijke vervolgingen in het land van herkomst omwille van één van de in het Vluchtelingenverdrag vermelde gronden of ingevolge het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in geval van een terugkeer ernaartoe, *quod non in casu*, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het is aan verzoekster om gebruik te maken van de geëigende procedures die mogelijk kunnen leiden tot een verblijfsrecht in België op basis van de gezinssituatie, wat zij ook gedaan heeft. Ter terechtzitting bevestigt verzoekster immers dat zij een verblijfsaanvraag ingediend heeft in functie van haar dochter. Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.3.5. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoekster in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, is het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters vermeende herkomst uit het dorp Kurtunwarey, gelegen in het gelijknamige district in de provincie Lower Shabelle, waardoor er evenmin geloof gehecht kan worden aan de concrete problemen die zij daar stelt te hebben ondervonden. Verzoekster kan zich bijgevolg ook niet steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

#### 4.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, c) van de Vreemdelingenwet

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet over het hele land uit, maar speelt zich af in bepaalde gebieden.

Aangezien verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij afkomstig is uit het dorp Kurtunwarey, gelegen in het gelijknamige district in de provincie Lower Shabelle, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoekster bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan. Het is immers in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de asielprocedure haar ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. Er kan slechts worden vastgesteld dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoekster vóór de komst naar België, noch over het element of verzoekster afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat

verzoekster zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.5. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.6. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal op zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens haar gehoor kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somalisch machtig is. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Een schending van het redelijkheidsbeginsel blijkt evenmin.

4.7. Waar verzoekster de schending van artikel 3 van het EVRM aanvoert, moet beklemtoond worden dat *in casu* het onderzoek wordt beperkt tot de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. In het kader van het beroep ingediend tegen een beslissing van de commissaris-generaal wordt geen uitspraak gedaan over een verwijderingsmaatregel. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is niet aan de orde.

4.8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor niet over de grond van het beroep zou kunnen geoordeeld worden. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Er zijn geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig september tweeduizend vierentwintig door:

|                      |                                                 |
|----------------------|-------------------------------------------------|
| I. FLORIO,           | wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken, |
| C. VAN DEN WYNGAERT, | griffier.                                       |

|              |                |
|--------------|----------------|
| De griffier, | De voorzitter, |
|--------------|----------------|

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO